

Lilsyn af Kontrolen med det almindelige Fiskeri. Men iøvrigt ere alle Trætter, som i denne Anledning kunne opflaa, Finantsministeriet uvedkommende.

§ 8.

Forpagteren er forpligtet til i Løbet af hvert Mars Juni Maaned til Finantsministeriet at indsende en udførlig Beretning om Østersbankernes Tilstand, de muligt med Bankerne foregaaende Forandringer, hvad der maatte være foretaget til deres Forbedring enten ved Bankers Rensning eller ved Anlæg af nye Banker, paa hvilke Banker der er fisset, med Angivelse af Fangstens omtrentlige Beløb paa hver enkelt Banke, samt hvilke Planer der havees for Fiskeriet og til Bankernes Forbedring i det næste Forpagtningssaar, ledsaget af et nærmere motiveret Forslag om, paa hvilke Steder Østers i det paagjældende Aar blive at udlægge, og hvilke Banker der maatte være at undergive Rensning.

§ 9.

Forpagteren er uberettiget til at overdrage Forpagtningen enten i det Hele eller for en Del til nogen Anden, medmindre dertil erhverves Finantsministeriets Samtykke.

Skulde nogen Anden end Forpagteren eller hans dertil antagne Folk befatte sig med Østersfiskeri i den paagjældende Del af Limfjorden, da er Forpagteren forpligtet til derom at gjøre Anmeldelse for vedkommende Retsbetjent, for at der kan træffes Anstalt til, at de Skyldige blive dragne til Ansvar efter de om Østersfiskeri gjældende eller herefter udkommende Lovbestemmelser.

§ 10.

For det Tilfælde at Østersfiskeriet ved udbrudt Sygdom blandt Østerferne, Stormflod eller andre uheldige Forandringer i de fysiske Forhold, som betinge Østersavlens, uden Forsømmelse eller anden Skyld fra Forpagterens Side skulde lide væsentligt Afbræk, eller Fiskeri- eller Afsetningsforholdene skulde i betydelig Grad blive forstyrrede ved Krigsforhold, kan Forpagteren vente, at der vil blive indrømmet ham en forholdsvis Redfættelse i Forpagtningssafgiften, hvorved dog udtryffeligt bemærkes, at Afgjørelsen af, om det nævnte Tilfælde er indtraadt, eller hvilken Redfættelse i Forpagtningssafgiften der heraf maatte følge, ene og alene beror hos Finantsministeren.

§ 11.

§ Forpagtningss afgift betaler Forpagteren et Beløb af 42,000 Rbd., skriver Doogshyrgetye Tusinde Rigsdaler, aarlig, hvilken Afgift erlægges til hvert Mars 1ste Mai, første Gang den 1ste Mai 1872 for Tiden fra 1ste September 1871, da Forpagtningen tager sin Begyndelse, til 1ste Mai næste Aar, hvilket Tidsrum regnes lige med eet Forpagtningssaar. Udlægges Afgiften ikke til rette Forfaldstid, er Forpagtningen derved uden Formaal og Dom forbrudt og Statskassen berettiget til strax at udbyde Østersfiskeriet til en ny Bortforpagtning, hvorhos den fratrædende Forpagter og hans Kautionsist — om personlig Kaution er stillet — saavel i det her anførte Tilfælde, som naar Opsigelse efter foranstaaende § 4 maatte finde Sted, ere pligtige til skadesløst at erstatte Statskassen alle af Kontraktens Misligholdelse flydende Tab og Udgifter, uden at kunne gjøre Fordring paa Andel i den høiere Afgift, som ved en saadan ny Bortforpagtning muligen maatte opnaas.

§ 12.

Til yderligere Betyggelse for Betalingen af den aarlige Afgift saavelsom for Konditionernes Opfyldelse i det Hele har Privatbanken i Kjøbenhavn overtaget Forpligtelse som Kautionsist og Selvfylldner for 1 Mars Afgift, altsaa for et Beløb af 42,000 Rbd., skriver